

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Wyszkowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Długoborska

Protokolant: sekr. sąd. Aleksandra Kulesza

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 r. w Wyszkowie

na rozprawie

sprawy z wniosku **P. Ł.**

z udziałem **M. U.**

o podział majątku dorobkowego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku dorobkowego P. Ł. i M. U. wchodzi:

1. prawo odrębnej własności do lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) o powierzchni 46,45 m² znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R., gmina R. wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 1/8 (jedna ósma) części we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszkowie prowadzona jest księga wieczysta nr (...) - o wartości 37488,46 (trzydzieści siedem tysięcy czterysta osiemdziesiąt osiem, 46/100) złotych;

2. udział w wysokości 3/24 (trzy dwudzieste czwarte) w prawie własności do zabudowanej nieruchomości położonej w R., gmina R., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszkowie prowadzona jest księga wieczysta nr (...) – o wartości 2000 zł;

3. ruchomości w postaci:

a) samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 5700,40 zł,

b) pralki (...) o wartości 200 zł,

c) kuchenki gazowej (...) o wartości 200 zł,

d) mikrofalówki (...) o wartości 100 zł,

e) telewizora (...) o wartości 300 zł,

f) lodówki o wartości 500 zł,

g) telewizora (...) o wartości 200 zł,

h) kina domowego (...) o wartości 100 zł,

i) samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) o wartości 1000 zł,

II. dokonać podziału majątku dorobkowego szczegółowo opisanego w punkcie I. niniejszego orzeczenia w ten sposób, że:

a) lokal mieszkalny wraz z przynależnym do niego udziałem szczegółowo opisane w punkcie I. podpunkt 1 oraz ruchomości szczegółowo opisane w punkcie I podpunkt 3 lit a, b, c, d, e, f, g, h niniejszego orzeczenia przyznać na wyłączną własność M. U.,

b) udział w nieruchomości szczegółowo opisanej w punkcie I. podpunkt 2 oraz ruchomości szczegółowo opisane w punkcie I podpunkt 3 lit i niniejszego orzeczenia przyznać na wyłączną własność P. Ł.;

III. umorzyć postępowanie w części dotyczącej ruchomości w postaci: notebooka (...), drukarki (...), telewizora (...), telefonu (...) X. M. i miniwieży (...);

IV. tytułem dopłaty zasądzić od M. U. na rzecz P. Ł. kwotę 20894,43 (dwadzieścia tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt cztery, 43/100) złotych, płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności;

V. ustalić, że M. U. po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej poniosła wydatki z majątku osobistego na nieruchomości szczegółowo opisaną w pkt I podpunkt 1 i ruchomości w pkt I podpunkt 3 lit a-h niniejszego orzeczenia w wysokości 1367,66 (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt siedem, 66/100) złotych i zasądzić tytułem zwrotu wydatków od P. Ł. na rzecz M. U. kwotę 683,83 (sześćset osiemdziesiąt trzy, 83/100) złotych;

VI. ustalić, że P. Ł. po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej poniósł wydatki z majątku osobistego na ruchomość szczegółowo opisaną w pkt I podpunkt 3 lit i niniejszego orzeczenia w wysokości 283,20 (dwieście osiemdziesiąt trzy, 20/100) złotych i zasądzić tytułem zwrotu wydatków od M. U. na rzecz P. Ł. kwotę 141,60 (sto czterdzieści jeden, 60/100) złotych;

VII. ustalić, że P. Ł. po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej dokonał z majątku osobistego częściowej spłaty wspólnego długu wynikającego z umowy kredytu przeznaczonego na refinansowanie kosztów nabycia pojazdu z dnia 12.06.2013r. nr (...) zawartej z (...) Bankiem SA z siedzibą w W. w kwocie 9562,82 (dziesięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt pięć, 26/100) złotych i z tego tytułu zasądzić od M. U. na rzecz P. Ł. kwotę 4781,41 (pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt siedem, 63/100) złotych;

VIII. oddalić wnioski w pozostałym zakresie,

IX. zasądzić od uczestniczki M. U. na rzecz wnioskodawcy P. Ł. kwotę 500 (pięćset) złotych z tytułu zwrotu opłaty sądowej od wniosku;

X. nakazać pobrać od wnioskodawcy P. Ł. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu) kwotę 143,45 (sto czterdzieści trzy, 45/100) złotych z tytułu niepokrytych wydatków;

XI. odstąpić od obciążania uczestniczki M. U. wydatkami w sprawie w obciążającej ją części przejmując je na rachunek Skarbu Państwa (kasa Sądu);

XII. stwierdzić, że w pozostałym zakresie zainteresowani ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

Sygn. akt I Ns 694/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. Ł. wniósł o dokonanie podziału majątku dorobkowego jego i uczestniczki M. U.. Po ostatecznym spreycyzowaniu wniosku wskazał, że w skład tego majątku wchodzi:

1. prawo odrębnej własności do lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) o powierzchni 46,45 m² znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R., gmina R. wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 1/8 części we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszkowie prowadzona jest księga wieczysta nr (...),
2. udział w wysokości 3/24 części w prawie własności do zabudowanej nieruchomości położonej w R., gmina R., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszkowie prowadzona jest księga wieczysta nr (...),
3. ruchomości w postaci: samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), pralki (...), kuchenki gazowej (...), mikrofalówki (...), telewizora (...), lodówki, telewizora (...), kina domowego (...) i samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...).

Wnioskodawca wniósł ostatecznie o przyznanie jemu udziału w wysokości 3/24 części w prawie własności do zabudowanej nieruchomości położonej w R., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) oraz samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...). Zaproponował, aby pozostałe składniki majątku dorobkowego przypadły na własność uczestniczce postępowania (protokół rozprawy – k.206). Wniósł również o rozliczenie wydatków poniesionych przez niego z majątku osobistego na majątek dorobkowy stron z tytułu ubezpieczenia OC samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...). Wskazał, że z tego tytułu uiszczył składkę w wysokości 283,20 zł i wniósł o zasądzenie od uczestniczki połowy tej kwoty, tj. 141,60 zł. Wnioskodawca wniósł ponadto o zasądzenie od uczestniczki na jego rzecz kwoty 5042 zł, stanowiącej połowę kredytu, jaki spłacił po ustaniu wspólności majątkowej z majątku osobistego z tytułu umowy kredytu przeznaczonego na refinansowanie kosztów nabycia pojazdu (samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...)) z dnia 12.06.2013r. nr (...) zawartej przez strony z (...) Bankiem SA z siedzibą w W.. Wniósł o dokonanie podziału majątku dorobkowego we wskazany przez siebie sposób i zasądzenie od uczestniczki stosownej dopłaty.

Uczestniczka M. U. przyłączyła się do wniosku. Nie kwestionując wskazanego przez wnioskodawcę składu majątku dorobkowego wniosła o przyznanie jej prawa odrębnej własności do lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R. wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 1/8 części we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz ruchomości: pralki (...), kuchenki gazowej (...), mikrofalówki (...), telewizora (...), lodówki i telewizora (...) podnosząc, że jego wartość wynosi o zł bo zepsuł się. Wniosła o przyznanie pozostałych składników majątku dorobkowego na rzecz wnioskodawcy. Wniosła również o rozliczenie wydatków poniesionych przez nią z majątku osobistego na majątek dorobkowy stron z tytułu ubezpieczenia OC samochodu osobowego marki V. (...) oraz ubezpieczenia lokalu mieszkalnego i ruchomości objętych przedmiotem postępowania w sprawie. Wskazała, że wydatki z tego tytułu wyniosły w sumie 1367,66 zł i z tego tytułu wniosła o zasądzenie od wnioskodawcy połowy tej kwoty, tj. 683,83 zł.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Strony zawarły związek małżeński w dniu 01.09.2001r. (wyrok rozwodowy – k. 11). Ze związku tego posiadają małoletnią córkę W. Ł. (pkt III wyroku rozwodowego – k.11).

W trakcie małżeństwa strony nabyły prawo odrębnej własności do lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) o powierzchni 46,45 m² znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R. wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 1/8 części we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszkowie prowadzona jest księga wieczysta nr (...)

(odpis księgi wieczystej - k.12-16), udział w wysokości 3/24 części w prawie własności do zabudowanej nieruchomości położonej w R., gmina R., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszku prowadzona jest księga wieczysta nr (...) (odpis księgi wieczystej - k.17-23) oraz ruchomości w postaci: samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) (dowód rejestracyjny - k.24-25, umowa kupna-sprzedaży - k.26), pralki (...), kuchenki gazowej (...), mikrofalówki (...), telewizora (...), lodówki, telewizora (...), kina domowego (...) i samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) (faktura VAT - k.79, dowód rejestracyjny - k.80-81, dokumentacja fotograficzna - k.94-91).

W trakcie trwania małżeństwa między stronami panował ustrój wspólności ustawowej. W tym czasie strony zaciągnęły dwa kredyty:

1. hipoteczny, na kwotę 60000 zł, na finansowanie kosztów zakupu lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R. wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 1/8 części we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszku prowadzona jest księga wieczysta nr (...) (umowa kredytu mieszkaniowego z dnia 10.05.2006r. nr 203- (...) zawarta z (...) Bankiem (...) SA z siedzibą w W. - k. 30-34),

2. konsumpcyjny, na kwotę 21989,53 zł, na refinansowanie kosztów nabycia samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) (umowa kredytu z dnia 12.06.2013r. nr (...) zawarta z (...) Bankiem SA z siedzibą w W. - k.27-29).

Po ustaniu wspólności majątkowej strony spłacały kredyt hipoteczny w równych częściach (wyjaśnienia stron - k. 206v i 207, przelewy bankowe - k.35-38v, 57-64, 126-131, 156-164). Do spłaty pozostało jeszcze 48397,54 zł (zaświadczenie bankowe - k.184).

Z kolei kredyt za samochód spłacał wyłącznie wnioskodawca (wyjaśnienia stron - k. 206v i 207, przelewy bankowe - k.39-42v, 92-93, 193-205). Do spłaty pozostało jeszcze 9299, 60 zł (zaświadczenie bankowe - k.189).

W dniu 27 stycznia 2015r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce w sprawie sygn. akt I C 1228/14 rozwiązał przez rozwód związek małżeński zawarty między stronami z winy pozwanego (wyrok rozwodowy - k.11). Wyprowadził się on ze wspólnego lokalu stron przed orzeczeniem rozwodu, w czerwcu 2014r. (wyjaśnienia wnioskodawcy - k.95).

Wnioskodawca mieszka w W., pracuje jako kierowca zawodowy. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1350 zł netto miesięcznie (wyjaśnienia wnioskodawcy - k. 206v). Płaci alimenty na córkę w wysokości 800 zł miesięcznie (wyjaśnienia wnioskodawcy - k. 2-6v, pkt III wyroku rozwodowego - k.11).

Uczestniczka mieszka w R., w lokalu wchodzącym w skład majątku dorobkowego stron. Pracuje w T. A. w W. na stanowisku operatora maszyn i urządzeń, zarabia 2100 - 2200 zł netto miesięcznie (wyjaśnienia uczestniczki - k.207).

Strony nie posiadają innych źródeł dochodu ani majątku oprócz tego, który jest przedmiotem podziału w niniejszej sprawie.

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 31 § 1 krio, art. 43 § 1 i 46 krio oraz art. 567 kpc.

Zgodnie z art. 31 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny).

Pojęciem majątku wspólnego należy przy tym obejmować nie tylko aktywa, które potocznie są utożsamiane z majątkiem, ale także pasywa, które z woli małżonków stały się elementem dorobku.

Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków (art. 31 § 1 kpc).

Orzeczenie rozwodu powoduje ustanie małżeństwa i powstanie między małżonkami rozdzielności majątkowej. W sprawie niniejszej Sąd dokonał tego wyrokiem z dnia 27.01.2015r. (k.11), który uprawomocnił się w dniu 03.03.2016r. (k.11v). Od tej chwili istnieje rozdzielność majątkowa między stronami.

Zasadą jest, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Stanowi o tym wprost art. 43 § 1 krio.

Wysokość udziałów stron w majątku dorobkowym nie stanowiła przedmiotu sporu w sprawie. Sporu takiego nie stanowił również skład majątku dorobkowego. Strony wypracowały ostatecznie zgodne stanowisko w tym zakresie - wnioskodawca cofnął wnioski w części dotyczącej ruchomości stanowiących własność córki stron, tj. notebooka (...), drukarki (...), telewizora (...), telefonu (...) X-peria M i miniwieży (...), co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie. Sąd orzekł o tym w pkt III postanowienia.

Sąd ustalił, że w trakcie trwania wspólności ustawowej strony wspólnie dorobiły się:

1. prawa odrębnej własności do lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) o powierzchni 46,45 m² znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R., gmina R. wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 1/8 części we współwłasności działki gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, dla których w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszkanie prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 37488,46 zł,
2. udziału w wysokości 3/24 części w prawie własności do zabudowanej nieruchomości położonej w R., gmina R., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wyszkanie prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 2000 zł,
3. ruchomości w postaci: samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 5700,40 zł, pralki (...) o wartości 200 zł, kuchenki gazowej (...) o wartości 200 zł, mikrofalówki (...) o wartości 100 zł, telewizora (...) o wartości 300 zł, lodówki o wartości 500 zł, telewizora (...) o wartości 200 zł, kina domowego (...) o wartości 100 zł i samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) o wartości 1000 zł.

Mając na uwadze fakt, że przedmiotowy majątek powstał w trakcie istnienia wspólności majątkowej między stronami, udział każdej z nich w tym majątku wynosi połowę (1/2 części). Jego wartość Sąd ustalił na podstawie zgodnych stanowisk stron (w odniesieniu do udziału w nieruchomości o nr (...), pralki, telewizora (...) i zestawu kina domowego (...)) oraz opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego J. T. (w odniesieniu do prawa do lokalu mieszkalnego wraz z przynależnym do niego udziałem w gruncie, samochodu osobowego marki V. (...), kuchenki gazowej (...), mikrofalówki (...), lodówki, samochodu osobowego marki F. (...) – k. 135-139). Wartość telewizora (...) Sąd ustalił na kwotę 200 zł przyjmując pierwotne, zgodne stanowiska stron w tym zakresie. W toku postępowania w sprawie uczestniczka wniosła wprawdzie o ustalenie jego wartości na 0 zł podnosząc, że telewizor ten zepsuł się, ale nie wykazała prawdziwości swoich twierdzeń w tym zakresie. Wnioskodawca nie potwierdził tej okoliczności. Nie istniały więc podstawy do uznania, że wartość tego składnika majątku dorobkowego stron wynosi 0 zł. Twierdzenia wnioskodawczyni o takiej wartości telewizora (...) okazały się gołosłowne i niczym nieudowodnione.

Tak samo należało ocenić twierdzenia wnioskodawcy o wyższej, niż wyceniona przez biegłego, wartości prawa do lokalu mieszkalnego wraz z przynależnym do niego udziałem w gruncie i wartości samochodu osobowego marki V. (...),5 oraz niższej, niż oszacowana przez biegłego, wartości samochodu osobowego marki F. (...). Jak wynika z opinii biegłego, pierwszy ze składników ma wartość 85886 zł (k.138), drugi – 1000 zł (k.139). Kwestionując opinię biegłego w tym zakresie wnioskodawca podniósł, że sąsiednie mieszkanie o metrażu podobnym do lokalu objętego wnioskiem w sprawie sprzedane zostało za cenę 120000 zł, a inne, mniejsze - za cenę 90000 zł. Na tej podstawie wnioskodawca oszacował średnią cenę za 1 m² dla lokali mieszkalnych na rynku obejmującym lokal stron na kwotę 2000 zł. W opinii kształtuje się ona na poziomie 1849 zł (k.138). W pisemnych zastrzeżeniach do opinii wnioskodawca zarzucił ponadto biegłemu, że przyjął do porównania transakcje kupna – sprzedaży lokali budowanych w odległych latach, 60 – tych, 70 – tych i 80 – tych ubiegłego wieku (k.166) oraz, że operat nie został dokonany w odniesieniu do udziału związanego

z lokalem (w gruncie i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali). Ponadto podniósł, że szacowany lokal posiada ponadstandardowe wyposażenie w nową stolarkę okienną, które nie zostało uwzględnione w opinii (k.166). Zgłaszając te uwagi wnioskodawca ocenił, że jego wartość została zaniżona.

W odniesieniu do samochodu osobowego marki V. (...),5 wnioskodawca powołał się na publikację info-expert podnosząc, że wskazuje ona na wartość tego pojazdu w wysokości 23500 zł. Podniósł również, że oferty sprzedaży samochodów tej marki kształtują się na poziomie 20000 zł – 26000 zł (k.165).

W odniesieniu do samochodu osobowego marki F. (...) wnioskodawca podniósł z kolei, że jego wartość odpowiada wartości zezłomowania wycenionego na kwotę 405 zł (k.166), na dowód czego złożył stosowną wycenę (k.168).

Ustosunkowując się do uwag i zastrzeżeń wnioskodawcy biegły wydał ustną opinię w sprawie (k. 180-181). Wskazał w niej powody, które przemawiały za przyjęciem do wyceny lokali wyszczególnionych w opinii oraz przyczyny odstąpienia od szacowania udziału w gruncie przynależnego do lokalu stron. P. uzasadnił przyjętą w opinii metodę wyceny. Oceniał, że wymiana okien w lokalu mieszkalnym nie świadczy o jego ponadstandardowym wyposażeniu, z czym należy się zgodzić. Wskazał również, że wbrew stanowisku wnioskodawcy, wartość pojazdu w słabym stanie technicznym odzwierciedla nie tylko cena złomu, ale i rynkowa wartość odzyskiwanych pozostałości (elementów wyposażenia), które podlegają sprzedaży. Odniósł to do samochodu osobowego marki F. (...), którego wartość oszacował na kwotę 1000 zł. Biegły wskazał też powody, które przemawiały za oszacowaniem drugiego samochodu stron, V. N. B. 2,5 na kwotę 15000 zł. Wskazał przede wszystkim na jego powypadkowy stan.

Sąd podzielił opinię biegłego i zawarte w niej wnioski. Stanowi ona obiektywny, wyczerpujący i jedyny profesjonalny operat w sprawie na okoliczność wartości poszczególnych składników majątku dorobkowego stron, objętych wyceną. Sporządzona została w oparciu o ich oględziny, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, fachową wiedzę i doświadczenie zawodowe biegłego. Była przydatna dla ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie.

Biegły obronił swoją opinię przed Sądem. Zastrzeżenia i uwagi zgłoszone przez wnioskodawcę nie wytrzymują konfrontacji z wnioskami zawartymi w opinii. Są one jasne, logiczne, konkretne. Sąd podziela je w całości.

Uczestniczka nie kwestionowała opinii biegłego i zawartych w niej wniosków (k. 150).

Na podstawie opinii biegłego Sąd ustalił aktualną wartość rynkową prawa do lokalu mieszkalnego wraz z przynależnym do niego udziałem w gruncie oraz ruchomości objętych opinią. Stanowiska stron co do wartości pozostałych ruchomości były zgodne (za wyjątkiem telewizora Samsung, o czym Sąd napisał już w uzasadnieniu).

W orzecnictwie ugruntowane jest stanowisko, iż przy szacowaniu składników majątku wspólnego należy uwzględnić obciążenie zmieniające rzeczywistą wartość tych składników majątkowych, w szczególności obciążenie o charakterze prawnorzeczowym, za które ponosi odpowiedzialność każdorazowy właściciel nieruchomości, zwłaszcza obciążenie hipoteką i prawami dożywocia. Wartość takich obciążeń odlicza się zarówno przy ustalaniu wartości składników majątku wspólnego, jak i przy zaliczeniu wartości przyznanej jednemu z małżonków nieruchomości na poczet przysługującego mu udziału w majątku wspólnym. Brak jest przeszkód, aby przy szacowaniu składników majątku wspólnego w postępowaniu działowym uwzględnić zakres przeznaczenia środków finansowych pochodzących z kredytu zaciągniętego tylko przez jednego z małżonków, jak kredyt samochodowy w niniejszej sprawie oraz uwzględnić wynikający z tego wpływ na wartość objętych nim składników i dokonać odpowiedniego rozliczenia w postępowaniu działowym. Skutkiem zastosowania powyższej formuły rozliczeń jest zmniejszenie wartości obciążonych kredytami składników majątku dorobkowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2009 r., IV CSK 566/08, LEX nr 564826, uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 26 listopada 2009 r., III CZP 103/09, LEX nr 55188; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 26 października 2011 r., I CSK 41/11, LEX nr 1101323).

Mając na uwadze powyższe Sąd oszacował wartość majątku dorobkowego stron uwzględniając istniejące zobowiązania kredytowe, powstałe w czasie wspólności majątkowej między stronami. Należą do nich kredyty hipoteczny i kredyt na

refinansowanie kosztów nabycia samochodu marki V. (...),5. Do spłaty pozostało odpowiednio 48397,54 zł(k.184) i 9299,60 zł (k.189). O te kwoty należało pomniejszyć wartość lokalu stron i w/w samochodu. Ostatecznie więc Sąd ustalił wartość prawa odrębnej własności do lokalu mieszkalnego stron wraz z przynależnym do niego udziałem we współwłasności gruntu oraz w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali na kwotę **37488,46 zł** (85886 zł – 48397,54 zł), a wartość samochodu osobowego marki V. (...),5 na kwotę **5700,40 zł** (15000 zł - 9299,60 zł), czemu dał wyraz w pkt I.1. i I.3 postanowienia.

Na podstawie opinii biegłego Sąd ustalił wartość samochodu osobowego marki F. (...) na kwotę 1000 zł, kuchenki gazowej (...) na kwotę 200 zł, mikrofalówki (...) na kwotę 100 zł i lodówki na kwotę 500 zł.

Wartość pozostałych ruchomości (za wyjątkiem telewizora (...)) Sąd ustalił na podstawie zgodnych stanowisk stron.

Z przyczyn wskazanych już w uzasadnieniu Sąd ustalił wartość telewizora Samsung na kwotę 200 zł.

Sposób podziału majątku dorobkowego determinowały zgodne stanowiska stron, fakt posiadania poszczególnych ruchomości przez strony oraz ich wartość. Zasadniczo, strony były zgodne w zakresie sposobu podziału majątku nieruchomości. Zgodnie wnosiły o przyznanie wnioskodawcy udziału w wysokości 3/24 części w prawie własności do zabudowanej nieruchomości położonej w R., oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), a uczestniczce – prawa odrębnej własności do lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) znajdującego się w budynku przy ul. (...) w R. wraz z przynależnym do niego udziałem w gruncie i w częściach wspólnych budynku i innych urządzeń, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali. Zdaniem Sądu, taki sposób podziału był dopuszczalny w okolicznościach stanu faktycznego sprawy. Wobec tego Sąd postanowił jak w pkt II lit a i b postanowienia.

Strony były zgodne również co do tego, że wnioskodawca powinien otrzymać samochód osobowy marki F. (...), o czym Sąd orzekł w pkt II lit b postanowienia. Za takim rozstrzygnięciem przemawiał dodatkowo fakt, że samochód ten znajduje się w wyłącznym posiadaniu wnioskodawcy od czasu jego zamieszkania w W., co miało miejsce jeszcze przed orzeczeniem rozwodu między stronami. Od tego czasu tylko wnioskodawca korzysta z tego pojazdu i ponosi wszelkie wydatki związane z jego utrzymaniem.

W pozostałym zakresie stanowiska stron były sporne. Odnośnie sposobu podziału ruchomości stanowisko wnioskodawcy ewaluowało w toku postępowania. Pierwotnie nie sprzeciwiał się on żądaniu uczestniczki, aby przyznać mu na wyłączną własność w/w samochód, telewizor LG i zestaw kina domowego. Na rozprawie poprzedzającej wydanie orzeczenia w sprawie wnioskodawca zmienił swoje stanowisko wnosząc o przyznanie uczestniczce ruchomości stanowiących wyposażenie wspólnego lokalu stron. Argumentował to faktem wyłącznego korzystania przez uczestniczkę z tych ruchomości w okresie od opuszczenia przez niego wspólnego lokalu do chwili obecnej. Z tą argumentacją nie sposób się nie zgodzić. Fakt korzystania ze wspólnych ruchomości po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami tylko przez jednego z nich przemawia za ich przyznaniem temu małżonkowi, który wyłącznie z nich korzystał. Skoro wnioskodawca nie korzysta z ruchomości stanowiących wyposażenie lokalu stron od kiedy wyprowadził się z tego lokalu, tj. od czerwca 2014r., to nie istniały żadne obiektywne przesłanki przemawiające za podziałem majątku dorobkowego stron w tym zakresie poprzez przyznanie wnioskodawcy ruchomości wskazanych przez uczestniczkę. Tym bardziej, że ich wartość jest znikoma i w minimalnym wręcz stopniu wpływa na wysokość dopłaty należnej wnioskodawcy. Dotyczy to również pralki LG, z której korzystała i nadal korzysta wyłącznie uczestniczka.

Powyższe uwagi należy odnieść również do samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...). Uczestniczka nie przeczyła, że wyłącznie ona korzystała i korzysta z tego pojazdu. Przyznała, że został on kupiony dla niej w celu zaspokojenia jej potrzeb lokomocyjnych. Przyznała również, że dojeżdża nim codziennie do pracy, wozi nim córkę do szkoły, ponosi wydatki związane z jego bieżącym utrzymaniem. Nie przeczyła, że swobodnie korzysta z tego pojazdu. Nie przeszkadza jej w tym świadomości, że kredyt za ten samochód spłaca wyłącznie wnioskodawca. Argumentacja uczestniczki o istnieniu przeszkód uniemożliwiających przyznanie jej tego pojazdu okazała się chybiona. Sprowadzała się ona do konieczności spłaty kredytu i wysokości rat z tego tytułu. Ich wysokość, w ocenie uczestniczki, przewyższa jej możliwości zarobkowe. Uczestniczka zdaje się jednak nie dostrzegać, że rynkowa wartość tego pojazdu jest o wiele

wyższa (15000 zł) niż wysokość kredytu pozostałego do spłaty (9299,60 zł). To wszystko przemawiało za przyznaniem samochodu marki V. (...) uczestniczce. Wobec tego Sąd postanowił jak w pkt II lit a orzeczenia.

Rozliczeniu w niniejszym postępowaniu podlegały również wydatki poniesione przez strony na utrzymanie wspólnego majątku. Dotyczy to ubezpieczenia OC samochodów oraz ubezpieczenia lokalu mieszkalnego stron i ruchomości objętych wnioskiem w sprawie. Podstawę do dokonywania takich rozliczeń stanowi art. 45 § 1 krio w zw z art. 567 § 1 kpc. Przepis art. 45 § 1 krio stanowi, że każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, jak również może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. W postępowaniu o podział majątku wspólnego Sąd dokonuje rozliczeń z tytułu nakładów z majątku osobistego poczynionych na majątek objęty wspólnością w okresie między ustaniem wspólności a dokonaniem podziału majątku wspólnego (Sad Najwyższy w sprawie ICSK 78/11). Rozstrzygnięcie o tych rozszczeniach wymienionych w art. 686 k.p.c., który znajduje odpowiednie zastosowanie w sprawie o podział majątku dorobkowego na podstawie art. 46 krio oraz 567 § 3 kpc nie należy do istoty tego postępowania, lecz następuje przy okazji tego postępowania, w celu ostatecznego zakończenia wszystkich kwestii wiążących się z podziałem majątku wspólnego między byłymi małżonkami.

Poza sporem w sprawie była okoliczność, że w okresie od ustania wspólności majątkowej uczestniczka poniosła wydatki w wysokości 1367,66 zł (ubezpieczenie lokalu i ruchomości: 149 zł i 158 zł - k.55, 66 i 154, ubezpieczenie OC samochodu V. N. B. – 424,96 zł i 635,70 zł – k. 65 i 153). Wydatki poniesione przez wnioskodawcę wyniosły z kolei 283,20 zł (ubezpieczenie OC samochodu marki F. (...) – 283,20 zł - k. 82). Strony nie kwestionowały, że poniesione wydatki miały charakter koniecznych. Zostały one poniesione przez strony na utrzymanie wspólnych ruchomości.

Równe udziały stron w majątku dorobkowym nakazywały obciążenie każdej z nich połową poniesionych wydatków. Wobec tego Sąd orzekł jak w pkt V i VI postanowienia.

Na podstawie art. 45 § 1 krio i art. 567 § 1 kpc rozliczeniu w niniejszym postępowaniu podlegały również nakłady dokonane przez wnioskodawcę z majątku osobistego na majątek wspólny stron w wysokości 9562,82 zł. Wynikały one z obowiązku spłaty kredytu zaciągniętego w trakcie trwania wspólności majątkowej między stronami na refinansowanie kosztów nabycia samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) (umowa kredytu - k.27-29). Jest to dług wspólny, podlegający rozliczeniu w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 567 § 1 kpc. Nie stanowiło to sporu między stronami. Bezsporną w sprawie była również okoliczność, że z chwilą ustania wspólności majątkowej między stronami kredyt ten spłacał wyłącznie wnioskodawca (wyjaśnienia stron – k. 95v-96v i 206v-207, przelewy bankowe – k. 39-42v, 92-93, 193-205). Sąd ustalił, że z tego tytułu wnioskodawca spłacił łącznie 9562,82 zł (przelewy bankowe na kwotę: 456 zł, 45,08 zł, 456 zł i 506,22 zł x 17 odpowiednio z dnia: 09.11.2015r., 12.10.2015r., 10.12.2015r., 09.01.2016r., 10.02.2016r., 10.03.2016r., 12.04.2016r., 11.05.2016r., 10.06.2016r., 11.07.2016r., 11.08.2016r., 09.09.2016r., 11.10.2016r.). Połowa tej należności odpowiada kwocie 4781,41 zł i obciąża uczestniczkę. Z tych też względów Sąd postanowił jak w pkt VII.

Rozliczając spłatę dokonaną przez wnioskodawcę z tytułu kredytu samochodowego Sąd nie uwzględnił raty uiszczonej przez niego w dniu 02.03.2015r. na kwotę 521,34 zł (potwierdzenie wykonania przelewu – k.39). Wnioskodawca dokonał tego po orzeczeniu rozwodu, ale przed jego uprawomocnieniem się, co miało miejsce w dniu 03.03.2016r. (wyrok SO w Ostrołęce – k.11v). W tej dacie ustala wspólność majątkowa małżeńska między stronami. Dopiero po tej dacie środki finansowe przeznaczone przez wnioskodawcę na spłatę przedmiotowego kredytu pochodziły z jego majątku osobistego i podlegały rozliczeniu na podstawie art. 567 § 1 kpc. Wniosek ponad to żądanie podlegał oddaleniu, o czym Sąd orzekł w pkt VIII postanowienia.

Sąd dokonał podziału majątku dorobkowego stron uwzględniając ich równe udziały w tym majątku. Jego wartość wynosiła 47788,86 zł. Udział każdej strony odpowiadał kwocie 23894,43 zł (47788,86 zł : 2).

W wyniku podziału wnioskodawca otrzymał majątek o wartości 3000 zł (samochód F. (...) – 1000 zł, udział w nieruchomości – 2000 zł), a uczestniczka o wartości 44788,86 zł. Na podstawie art. 567 § 3 kpc w zw z art. 688 kpc,

art. 623 kpc i art. 212 § 1 kpc wartość udziału należnego wnioskodawcy polegała wyrównaniu przez dopłatę pieniężną, która wynosi 20894,43 zł. Z tych też względów Sąd orzekł jak w pkt IV postanowienia.

Termin dopłaty należnej wnioskodawcy Sąd odroczył na okres 6 – ciu miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie. Jest to termin niezbędny do zorganizowania środków finansowych przez uczestniczkę, nie wykluczając potrzeby uruchomienia procedury kredytowej. W okolicznościach stanu faktycznego sprawy wydaje się ona niezbędna. Z wyjaśnień uczestniczki wynika, że pozostaje on w zatrudnieniu, osiąga stały dochód w wysokości 2100-2200 zł miesięcznie (k.207). Otrzymuje też alimenty na córkę w wysokości 800 zł miesięcznie od wnioskodawcy. Przemawiało to za uznaniem, że uczestniczka ma duże szanse na pozyskanie kredytu bankowego, który może przeznaczyć na spłatę wnioskodawcy. Wbrew zapatrywaniom uczestniczki nie musi być to kredyt hipoteczny. Jej wyjaśnienia o możliwości pozyskania kredytu Sąd ocenił jako niewystarczające do uznania, że w aktualnej sytuacji majątkowej i zarobkowej, w jakiej znajduje się uczestniczka, pozyskanie kredytu jest utrudnione, mało prawdopodobne. Uczestniczka przyznała przecież, że swoją zdolność kredytową weryfikowała jedynie w banku, w którym strony posiadają kredyt hipoteczny na lokal. Przyznała również, że dowiadywała się o swoje możliwości kredytowe w warunkach tego kredytu, rozważając ich zmianę. Tymczasem, rynek usług bankowych nie ogranicza się do tego rodzaju kredytów. Oferuje szeroki wachlarz rozwiązań kredytowych z możliwością dopasowania spłaty kredytu do indywidualnych możliwości kredytobiorcy. Tym bardziej, że kwota dopłaty zasądzonej od uczestniczki nie jest wysoka. Nie są też wygórowane raty kredytu hipotecznego (280 zł miesięcznie), ani kredytu samochodowego (506,22 zł miesięcznie). Zdaniem Sądu, nawet przy istniejących zobowiązaniach kredytowych uczestniczka jest w stanie spłacić dodatkowy kredyt i w ten sposób spełnić zobowiązanie z tytułu dopłaty. Jej aktualna sytuacja finansowa nie jest zła, uległa ona znacznej poprawie w porównaniu do daty ustania wspólności majątkowej, czy nawet wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie. Toczyło się ono wystarczająco długo, aby uczestniczka mogła przygotować się do rozliczeń z wnioskodawcą. Szczególnie, że od samego początku uczestniczka wносиła o przyznanie jej najbardziej wartościowego składnika majątku dorobkowego, którym jest prawo do lokalu mieszkalnego. W ostateczności, uczestniczka może zbyć samochód, który został jej przyznany. Szczególnie, że jego wartość rynkowa przewyższa wysokość kredytu pozostałego do spłaty, zaciągniętego na zakup tego pojazdu.

Z doświadczenia wiadomo Sądowi, że termin zakreślony uczestniczce na dopłatę jest wystarczający do wszczęcia ewentualnej procedury kredytowej i sfinalizowania umowy kredytu. Zdaniem Sądu, aktualne możliwości zarobkowe uczestniczki, wysokość zasądzonej dopłaty i pozostałych należności nie uzasadniały odroczenia terminu płatności dopłaty na okres dalszy, niż orzeczony w pkt IV postanowienia. Przemawiały też za tym aktualna, globalna sytuacja gospodarcza i wartość siły nabywczej pieniądza.

O kosztach postępowania Sąd postanowił na podstawie art. 520 § 2 kpc biorąc pod uwagę fakt, że rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie w równym stopniu dotyczyło obu stron. Stronom przysługiwały równe udziały w majątku podlegającym podziałowi. Skoro w sprawie o podział majątku dorobkowego skład i wartość tego majątku ustala Sąd (art. 567 § 3 kpc w zw z art. 684 kpc), to w przypadku braku zgodnych stanowisk stron co do wartości majątku wspólnego wydatki wynikające z przeprowadzenia dowodu na tę okoliczność obciążają strony w równym stopniu. Dotyczy to również dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Na koszty postępowania poniesione przez wnioskodawcę składały się: opłata sądowa od wniosku w kwocie 1000 zł, zaliczka na wydatki związane z opinią biegłego – 750 zł (k.173), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł i wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika. Połową opłaty należało obciążyć uczestniczkę, adekwatnie do udziałów stron w majątku podlegającym podziałowi. Wobec tego Sąd postanowił jak w pkt IX orzeczenia.

O niepokrytych wydatkach Sąd orzekł na podstawie art. 83 ust 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz.U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zmianami) i art. 102 kpc. Wydatki te powstały w związku z opinią biegłego (1761,90 zł) i pozyskaniem informacji bankowych (25 zł). Wyniosły 1786,90 zł. W równym stopniu obciążają one strony, co daje kwotę 893,45 zł od każdej z nich. W części obciążającej wnioskodawcę zostały one pokryte do wysokości 750 zł. Sąd obciążył wnioskodawcę niepokrytymi wydatkami w obciążającej go części (893,45 zł – 750 zł), orzekając jak w pkt X postanowienia.

Sąd odstąpił od obciążania uczestniczki wydatkami w sprawie w obciążającej ją części na podstawie art. 102 kpc w zw z art. 13 § 2 kpc biorąc pod uwagę treść orzeczenia referendarza sądowego z dnia 14.03.2016r. (k.132) oraz rozstrzygnięcie Sądu dotyczące sposobu podziału majątku dorobkowego stron, sprowadzające się do obowiązku uiszczenia dopłaty przez uczestniczkę. Sąd uznał, że w tej sytuacji nie należy jej obciążać dodatkowymi należnościami, jakimi są wydatki w sprawie. Wobec tego orzeczono jak w pkt XI postanowienia.

O pozostałych kosztach postępowania w postaci kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez strony Sąd orzekł w pkt XII postanowienia na podstawie art. 520 § 1 kpc.